

“Open Window” #Vrijheid

Even voor context, ik ben opgegroeid met ouders die hun verhalen en ervaringen tijdens de tweede wereldoorlog in dagboeken hebben beschreven en later veelvuldig met ons en op evenementen hebben gedeeld. Het belang van democratie, angst en haat voor het fascisme is mij met de paplepel ingegoten.

Wat betekent vrijheid? Voor jou voor mij voor de wereld.

Een groots veelomvattend begrip.

Gaat het over innerlijke vrijheid, je eigen weg gaan, verlangen, eigen keuzes, ruimte nemen & geven, samen, autonomie, welzijn & gezondheid, welvaart, wonen, klimaat, rechtvaardigheid, grondrechten, inclusiviteit, diversiteit, journalistiek, geen censuur, zelfcensuur, vrede.

Ze zijn in een adem onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Wezenlijk

Vrijheid kan zegevieren binnen een democratie

Innerlijke vrijheid is aan jezelf

Of toch niet?

S 'ochtends als eerste een raam opengooien

Een blik en vrij in en uit ademen

Hoe lang nog?

Waar en wie is de behoeder van de democratie?

Hoe krachtig en tegelijkertijd fragiel

Laten we **het borgen** in de tussenruimte van die Open Window

Vrijheid een privilege

Voor **onszelf**

Niet voor **zij**

Wij wonen aan de goed kant

De 80-jarige **vrije kant**

Ten koste ook van de **andere kant**

De gevolgen staan inmiddels op ons netvlies gebrand

Stromen vluchtelingen, arbeidsmigratie en uitbuiting

Gaza, Oekraïne, Afghanistan, Syrië.....

Onomkeerbaar lijkt het proces

Steeds harder het geschreeuw voor behoud

van onze **eigen** bestaan

Momenteel regeert de angst in Nederland

Zij, de schuldigen, zijn daar

Kom niet hier of alleen in ons belang.

“Wij werken aan uw terugkeer”

Niet schuilen Wij zijn er voor onszelf

Gesloten Windows

“Er hangt onweer aan de horizon en hoe het gaat uitpakken wij weten het niet “

”Kans op oorlog een fysieke oorlog dan wel cyberoorlog is aanzienlijk”. Aldus Geert Mak

Wat betekent dat voor jou en mij?

Juist nu is optimisme geboden, **niet opgeven**

Open Windows ter behoud en het behoeden van onze wezenlijke waarden.

Mijn onderwerp “Innerlijk gevoel van vrijheid “was de basis voor mijn drie schilderijen, waarbij “Open Window” het uitgangspunt was.

Tijdens het schilderen vermengde mijn onderwerp met de actualiteit. Het resultaat kreeg hierdoor een andere en wellicht diepere impact.

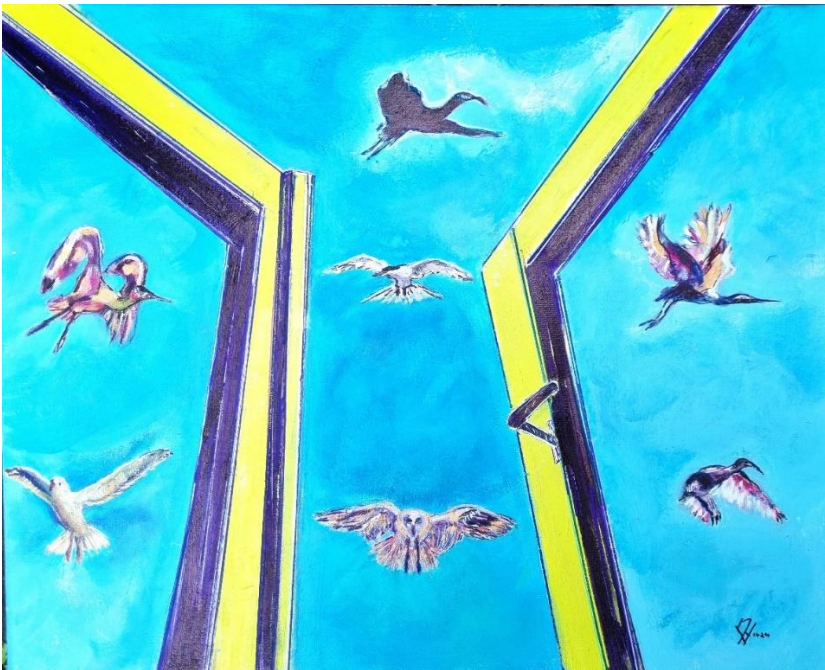
In een droom keek ik door drie “Open Windows” naar buiten

1. Niets dan de lucht
2. Een vogel
3. Muzieknoet

Open Window #Fly away"

Niets dan de lucht
Het is zomer een warme zilte lucht
Stroomt door 't Open Window
Plotseling de turbulentie
Een "Supercel"
Duikelend door de lucht
Waar worden we naar toe gedreven?
We dwalen af steeds verder
van waar het omgaat
Voor de gevolgen
Van het veranderende klimaat

Open Window

"Blue skies and all the Birds fly"

Kleurige vogels in een kristal heldere
lucht
Geeft een vrij gevoel en hoop
Doet mij denken aan mijn moeder

Vrijdag 4 mei 1945: "Oh dagboek
5° dagboek! Jou geniet de eer wat ik
dacht dat mijn eerste boek al zou
hebben genoten! Vandaag 4° mei om
kwart voor 9 zijn we bevrijd. Heel
Nederland, nu op 5 dagen na, 5 jaar
onderdrukt is. Ik was thuis en hoorde
buiten schoten en sirenegeloei.
Ik naar buiten, VREDE riep ik uit"
"Nederland zal herrijzen" Citaten uit
dagboek van mijn moeder Ans Verhees

Open Window Sauve qui peut; Red wie kan

Ik houd zo van het licht in het donker van de stad aan het water. In mijn droom die feestende muzikanten met publiek in de nacht. Een nieuwe wijk aan de oude haven, de grote appartementengebouwen steken zwart en helder af in de nacht. Werden door mijn penseel echter vermengd, met op mijn netvlies gebrand, de verwoestende beelden uit Gaza. En zo ontstond dit apocalyptisch tafereel. Spelende muzikanten, vluchtend op de boot Sauve qui peut; behoud het vrije woord, muziek, kunst en cultuur.

Nijmegen Frontstad: uit dagboek van mijn vader Jan Hendriks

“Pianist in de bevrijdingstijd”:

26 september 1944 “Plotseling doken vliegtuigen uit de wolken tevoorschijn. De afweer begon hevig te knetteren. Het duurde eindeloos lang. Zo lang had ik het vechten nog nooit gehoord” “Mijn moeder wilde op staande voet het huis uit. Maar waar naar toe? Het kon haar niet schelen. De crisis was compleet. Er werd druk overleg gevoerd tussen mijn ouders terwijl het buiten inmiddels stikdonker was geworden.”

22 november “Om 17.00 uur in de namiddag kwam de legerwagen mij ophalen om op 19.00 uur voor de gewonden te spelen in het Canisius ziekenhuis”. “De geneesheerdirecteur vroeg of wij daarna nog voor de doktoren wilde spelen. We stemden toe.” “Doktoren dansten met de verpleegzusters. Om 23.45 kwam ik thuis. Het was een hele ruk geweest.”

Mijn vader speelde al jong piano en kwam in 1942 in aanraking met Jazzmuziek. “Jazz is freedom of expression with a groove” (*citaat van Marsalis*). Het improviseren op ritmische akkoordenschema's werkte in die tijd bevrijdend voor hem en was een welkome tegenpool tegen de voorschriften van de bezetters. Deze muziek was namelijk door de Duitsers streng verboden. In een van de interviews over zijn optredens in de frontstadperiode sprak hij: Hoe gevaarlijk ook **“Het was de tijd van mijn leven”**

Dus laten we zo lang het kan met zijn allen blijven spelen. Niet door angst laten regeren.